04/06/2020

“Το δημογραφικό δεν παύει να είναι ανοιχτό μέτωπο για την Ελλάδα”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γουμενίσσης, Αξιουπόλεως και Πολυκάστρου

Επιστολή με την οποία εκφράζει την δυσαρέσκειά του για τη διαχείριση του μεταναστευτικού προβλήματος απέστειλε προς τον υπουργό Μεταναστευτικής Πολιτικής και Ασύλου κ. Νότη Μηταράκη, ο Σεβ. Μητροπολίτης Γουμενίσσης, Αξιουπόλεως και Πολυκάστρου κ. Δημήτριος.

Μάλιστα, η επιστολή αυτή κοινοποιήθηκε και στον πρωθυπουργό Κυριάκο Μητσοτάκη, αλλά και στους υπουργούς Επικρατείας κ. Γεώργιο Γεραπετρίτη και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Μάκη Βορίδη.

“Το δημογραφικό (με την τωρινή ένταση του μεταναστευτισμού) δεν παύει να είναι ένα “ανοιχτό μέτωπο” για την Ελλάδα, για την πατρίδα μας, που τελικά μετατράπηκε όχι μόνο σε χώρο διαλογής ανθρώπων μεταναστών προς τις εργασιακές απαιτήσεις της λοιπής Ευρώπης, αλλά σε χώρο αναγκαστικής “αφομοίωσης” τόσων μεταναστευτικών ροών!”, αναφέρει ο Σεβασμιώτατος, ενώ εκφράζει την αντίθεσή του στη μετεγκατάσταση μεταναστών στην περιοχή της Παιονίας, σημειώνοντας στην επιστολή πως: ‘δεν μας βρίσκει σύμφωνους και δεν αποδεχόμαστε τη μόνιμη μετεγκατάσταση των μεταναστών ασύλου, στη

συντριπτική τους πλειοψηφία μωαμεθανών, διότι είμαστε πεπεισμένοι ότι επιχειρείται τεχνηέντως πληθυσμιακή αλλοίωση της επαρχίας μας”.

Αναλυτικά η Επιστολή του Σεβασμιωτάτου:

«Εξοχώτατε κ. υπουργέ,

Την προχθεσινή Κυριακή τιμήθηκε μεταχρονικά η αναγνωρισμένη επέτειος Γενοκτονίας του Ποντιακού (και όχι μόνο) Ελληνισμού. Πέρασαν εκατό χρόνια και πλέον, προηγήθηκαν είτε προστέθηκαν οι ισόχρονες Γενοκτονίες του Ελληνισμού σε άλλες περιοχές αιώνων ζωής της πολύκλαυστης Ρωμιοσύνης, οι οποίες όμως “γειώνονται” από πολλού χρόνου συστημικά στην αμνημοσύνη του κοινωνικού μας συνόλου.

Από αρκετές δεκαετίες μεθοδικά πλήττεται στο χώρο μας ο δημογραφικός και ουσιοποιός θεσμός της οικογένειας, το ενοποιό πολιτισμικό εργαλείο της γλώσσας και η εμψυχωτική συσσωμάτωση της ορθόδοξης χριστιανικής πίστης. Ήταν οι αποδεδειγμένες άμυνές μας εκεί, στην Ανατολική Ρωμυλία, στην Ανατολική Θράκη, στη Μικρασία, στον Πόντο. Η αντιστασιακή τους αλκή στη σύγχρονη νεοελλαδική πραγματικότητα απομειώνεται με γεωμετρική, για να μην πω με... ηλεκτρονική πρόοδο (με την οικονομική κρίση, την πολιτική δυσανεξία, την εργασιακή απώθηση νέων, οικογενειών και επιστημόνων στο εξωτερικό και την κάθετη δημογραφική συρρίκνωση). Απέναντι σ᾽ αυτά τα δεδομένα δεν βλέπουμε πανεθνική συσπείρωση, ώστε να προκληθούν προϋποθέσεις επανυποδοχής του άλκιμου Ελληνισμού στην Ελλάδα.

Τι βλέπουμε μονάχα; Μια τυπική πολιτική διαχείριση και αναδιαχείριση (από το ένα πολιτικό χέρι στο άλλο πολιτικό χέρι) του περιθωριακού μας τελικά ρόλου στον Ευρωπαϊσμό. Και υπάρχουν σοβαροί αναλυτές που βλέπουν και διαβλέπουν γεωστρατηγικές ανακατανομές στην ευρεία περιοχή μας, εμπορεύσιμες όχι από μας, αλλά από τους ενταλτήρες των πολιτικών η των στρατιωτικών διεθνικών ενώσεων στις οποίες προσμετέχουμε. Η συμμετοχή μας θα μπορούσε να γίνει εργαλείο ανάπτυξης και υπολογίσιμης παρουσίας (όπως συνέβη μετακατοχικά), εάν είχαμε βασικό πολιτικο-οικονομικό συντονισμό, στοιχειωδώς ενιαίο πολιτικό σχεδιασμό, συμφωνημένη οικονομική αναπτυξιακή στόχευση, ανεξάρτητα από τις επί μέρους διαπολιτικές θέσεις της κάθε παράταξης, μικροπαράταξης και αναπαράταξης. Ελεγχόμεθα ατυχώς, αντί να ελέγχουμε τις καταστάσεις στη διεθνική σκακιέρα. Είμαστε μικροί μεν, το άσχημο είναι ότι διαπολιτικά αποδεχθήκαμε να μεταλλαγούμε σε εντεταλμένα φερέφωνα, χωρίς στιβαρή πολυπολιτική στρατηγική, δρώντας με μικροπολιτικούς σχεδιασμούς ψηφοθηρικής νοοτροπίας.

Σ᾽ αυτό το σκηνικό μας προέκυψε και ο προωθούμενος μεγάλος όγκος των μεταναστών, μωαμεθανών στην πλειονότητα η και αλλοίου θρησκεύματος.

Και ερχόμεθα ενδεικτικά στα καθ᾽ ημάς. Η μέχρι σήμερα προσωρινή εγκατάσταση στα Hot Spots της Νέας Καβάλας των 1550 μεταναστών, και άλλων 240 σε σπίτια και άλλων 30 σε ξενοδοχείο, σήμερα μεταλάσσεται σε οικισμό καλύτερων εγκαταστάσεων (τα νέα κυβερνητικά μέτρα, που από Δευτέρα τίθενται σε ενεργοποίηση). Αντί του 1% της έκτακτης (;) φιλοξενίας που επαγγέλθηκε ο κ. Πρωθυπουργός της Ελλάδος, ειδικά στην περιοχή Πολυκάστρου σήμερα φιλοξενείται το πολλαπλάσιο ποσοστό του 25% και στο Δήμο Παιονίας ποσοστό 6,3%, με προοπτική εκμουσουλμανοποίησης και εθνοσυμφυρμού. Διότι μια τέτοια μονιμότερη εγκατάσταση θα απαιτήσει σχολεία και τζαμιά, σε κάποια χρόνια θα σημάνει μια “ειρηνική” εκπόρθηση αυτού του ιστορικού και ηρωϊκού τμήματος της Κεντρικής Μακεδονίας. Η σημερινή μονιμότερη εγκατάσταση θα δώσει αύριο-μεθαύριο ένα πειστικό διεθνικό δικαίωμα να υπογραφεί η αντίστροφη παράδοση της Κ. Μακεδονίας, του ν. (ΠΕ) Κιλκίς και —ποιός οίδε— πόσων άλλων Π.Ε. σταδιακά σε μια νέα μορφή εκτουρκισμού-μωαμεθανισμού. Θα έχουμε διαγραφή του Σκρα, του Κιλκίς, των Ευζώνων, της Γέφυρας, του Πολυκάστρου, της Αξιούπολης, της Γουμένισσας από το χάρτη της Ελλάδος, 100 χρόνια μετά την απελευθέρωσή μας.

Δεν υπερβάλλω ούτε διατελώ υπό φοβικά σύνδρομα. Βλέπω τα πράγματα με την όψη τους. Διότι το 25% των σημερινών μεταναστών για το ΔΔ Πολυκάστρου, που θέλει η Κυβέρνηση να τους εγκαταστήσει σε μονιμότερες υποδοχές εδώ σε μας η

να στήσει δομές κατοικίας για ισάριθμες υποδοχές, δεν είναι οι μόνοι που επιβαρύνουν δημογραφικά, οικονομικά και πολιτισμικά τη συνοριακή μας περιοχή σήμερα παραμόνιμα και από αύριο μόνιμα στο ισχνό Ελλαδικό δημογραφικό περιβάλλον.

Σύμφωνα με τις ανακοινώσεις της Frontex, τα δεδομένα 11 μηνών του 2019 δίνουν για την περιοχή μας 12.000 απόπειρες διελεύσεων μεταναστών από άλλες Ελλαδικές δομές προς την Ευρώπη μέσω Πολυκάστρου/Ευζώνων/Ειδομένης (οδικός/σιδηροδρομικός άξονας), με 1.600 συλλήψεις και… μετεγκαταστάσεις. Διαρκώς και σε καθημερινή βάση 40 άτομα επιχειρούν να διέλθουν μέσω της Παιονίας προς την υπόλοιπη Ευρώπη. Όπερ σημαίνει δι᾽ όλου του έτους επιπλέον επιβάρυνση της συνοριακής μας περιοχής πέραν του 150% για το ΔΔ Πολυκάστρου και του 37,8% για την Παιονία (έστω και ως επιπλέον προσωρινές ροές, αλλά πάντως συνεχείς).

Δεν έχουμε κάποια ανθρώπινη αναγκαιότητα φιλοξενίας μεταναστών σε μια οικονομικά υποβαθμισμένη χώρα, αλλά έχουμε επιβολή μεταναστευτικής ροής και προγραμματισμένη μεταβολή της σε μονιμότητα εγκατοίκησης (η μάλλον εγκατάκτησης). Η αποσιώπηση της αλήθειας αποβλέπει στον κατευνασμό της λαϊκής αντίστασης.

Αξίζει κανείς να αναρωτηθεί:

α) Όλοι αυτοί πώς φθάνουν στην Τουρκία και από εκεί προωθούνται στην Ελλάδα; Οι πατρίδες τους δεν έχουν κοινά σύνορα με την Τουρκία. Οι περισσότεροι από αυτούς, σύμφωνα με τη Διεθνή Σύμβαση της Γενεύης, σε καμιά περίπτωση δεν μπορούν να ονομασθούν πρόσφυγες, όπως τόσο εύκολα τους ονομάζουμε. Δεν είμαστε η πρώτη χώρα υποδοχής μετά την πατρίδα τους, δεν είναι για μας πρόσφυγες αλλά μετανάστες. Πληροφορίες που δημοσιεύονται στα διεθνή Μ.Μ.Ε. μας φανερώνουν όλα τα πλοκάμια του διεθνούς δουλεμπορίου. Με τουρκικά τσάρτερς μεταφέρονται από τις πατρίδες τους στην Τουρκία, και από εκεί τους προωθούν οι δουλέμποροι, σε συνεργασία δυστυχώς με κάποιες Μ.Κ.Ο., όπως φαίνεται και από δημοσιεύματα.

β) Απερίσκεπτα στο παρελθόν, για να λάβουμε κάποιες διευκολύνσεις από τις εύρωστες οικονομικά χώρες της Ευρώπης, υπογράψαμε τη συνθήκη “Δουβλίνο 2”. Υποκείμεθα (μάλλον υποχειριαζόμεθα) στη δέσμευση να επαναδεχόμαστε όσους μετανάστες δεν θέλουν οι Εταίροι μας, αφού εκείνοι κρατούν ουσιαστικά όσους θέλουν, τ.ε. όσους κρίνουν ακίνδυνους η όσους χρειάζονται στα εργοστάσιά τους.

γ) Αναρωτιέται κανείς γιατί έρχονται η μάλλον γιατί οι διάφορες Μ.Κ.Ο. προωθούν

στην Ευρώπη μόνο μουσουλμάνους και όχι χριστιανικούς πληθυσμούς (π.χ. Αιθίοπες η Αβυσσηνίους και άλλους που έχουν υπερπληθυσμό, είναι πάμφτωχοι, κυρίως έχουν το αυτό πολιτιστικό υπόβαθρο με μας και δεν εκτρέπονται σε ακρότητες).

δ) Ουσιώδες τυγχάνει και εξώφθαλμο το ζήτημα ότι οι… "αγαπιστές μεγαλοχρηματοδότες" δεν επιδοτούν την οικονομική ανόρθωση των ίδιων των χωρών προέλευσης των μεταναστών.

ε) Αξιοσημείωτο είναι και ότι οι χιλιάδες των μεταναστών διακινούνται λαθραία από την Τουρκία μόνο προς την Ελλάδα (όχι προς τη Βουλγαρία).

στ) Είναι γνωστή τέλος στους πάντες η δήλωση του μεγαλοεπιχειρηματία κ. Τζορτζ Σόρος σε συνέντευξη Τύπου που έδωσε στην Τουρκία ότι έχει δαπανήσει το ποσό των 11 δισ. ευρώ για την προώθηση των μεταναστών στην Ευρώπη (Έντεκα δισ. ευρώ από τον Σόρος για να μεταφερθούν οι λαθρομετανάστες στην Ελλάδα, 25-09-2019 στο www.e-synews.gr).
Και άλλες μεν Ευρωπαϊκές χώρες (κυρίως η Γερμανία και η Ιταλία με βιομηχανική και εμπορευματική ευρωστία και χρεία εργατών) έγιναν αποδέκτες χιλιάδων και χιλιάδων προσφύγων και μεταναστών.

Άλλες όμως Ευρωπαϊκές χώρες —υπηρετώντας προφανέστατα την εργασιακή και δημογραφική τους ευεξία— δεν δίστασαν να προχωρήσουν σε ρεαλιστικές μεταλλαγές στάσης (πρβλ. Ουγγαρία, Αυστρία και προσφάτως Ισπανία, η οποία με την πρόσφατη προσφυγή της ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων προκάλεσε την απόφασή του που ορίζει ότι θεωρείται νόμιμη η απώθηση των παρανόμων μεταναστών στα θαλάσσια σύνορα).

Σε όλην αυτήν την αποτύπωση, πού χωράει ο αντιευρωπαϊσμός, η ρητορική της ξενοφοβίας και του ρατσισμού; Εμείς σε μια πενταετία καταντήσαμε υποθετικά όχι πέρασμα και Ευρωπαϊκός φράχτης προς την λοιπή Ευρωπαϊκή ενδοχώρα (!), αλλά μάλλον μονιμότητα προσωρινότητας χιλιάδων και χιλιάδων μεταναστών… Οι σχετικές ενδοευρωπαϊκές συμφωνίες χειρίστηκαν τη δική μας ευρεία συνοριακή γραμμή όχι ως Ευρωπαϊκά σύνορα, αλλά καταναγκαστικά ως τόπο και τρόπο Ευρωπαϊκής ανοχής απέναντι στα ολοφάνερα διεθνικά σχέδια λαθραίας εισόδου και ενδιαμονής αναρίθμητων και συνεπώς τελείως δυσοικονόμητων μεταναστών.

Το ξανατονίζω με βάση τα παραπάνω δεδομένα: εγκαθίσταται πέρα από κάθε ευαισθησία ανθρωπιάς ένα καθεστώς τελείας δημογραφικής αλλοίωσης στο άμεσο ορατό μέλλον. Αντί για Ελλάδα σε αυριανούς χάρτες θα γράφει "Ν.Α. αιγαιακή ιδιοκατοίκηση μεταναστών Ασίας και Αφρικής". Κι εμείς θα στεκόμαστε φιμωμένοι με νέες μάσκες, δέσμιοι της διαπολιτικής συμφωνίας και της παλλαϊκής σιωπής.

Ακόμη και η Κυβερνητική απόφαση του Νοεμβρίου του 2019 για απομάκρυνση των μεταναστών/προσφύγων από τις Δομές "υπό καθεστώς ασύλου", με άμεση εφαρμογή από 1ης Ιουλίου και κυρίως από 1ης Σεπτεμβρίου 2020, χωρίς καμιά πρόβλεψη στέγασης του πρότερου προγράμματος Filoxenia (βλ. ΤΑ ΝΕΑ 29.05.2020), τι μπορεί να σημαίνει για τους ανθρώπους αυτούς, αλλά και για τη χώρα μας και τους Έλληνες πολίτες, τον υποθετικά κυρίαρχο μέχρι σήμερα Ελληνικό λαό;

Και αυτό συνιστά πολιτική δουλοπρέπεια δεκαετιών σε παγκόσμιο επίπεδο βεβαίως, σε υπόγειες διεθνιστικές εντολές, με σταδιακές φιμώσεις της εκασταχού λαϊκής αντίδρασης. Γι᾽ αυτό προ τινων δεκαετιών διαγράφηκε π.χ. στις δικές μας ταυτότητες σκοπίμως η ένδειξη της υπηκοότητας και αντικαταστάθηκε με την ένδειξη της ιθαγένειας που σήμερα αρχίζει να ομογενοποιείται με τη δοτή ασυλία/ιθαγένεια ως ομοειδή (!) εθνικότητα. Τότε αναρωτιόμασταν όλοι, προς τι εκείνη η πολιτική βιασύνη στην κατάργηση της υπηκοότητας; Και με την ίδια μακροπρόθεσμη σκοπιμότητα διαγράφηκε το θρήσκευμα από τις ταυτότητες, ώστε να μην τίθεται μετά από δεκαετίες ζήτημα ουσιώδους διαφορότητας στο σήμερα της ευρείας μεταναστευτικής ροής/διασποράς/ασυλίας/μονιμότητας. Είναι ολοφάνερο ότι γινόταν και συνεχίζει να πραγματώνεται ένας σχεδιασμός να παύσει σταδιακά η Ελλάδα να είναι μονοεθνικό και μονοθρησκευτικό κράτος και να γίνει ιδιοκτησία ανακατεμένων λαών, θρησκειών, πολιτισμών, ώστε να είναι απόλυτα ευχείρωτη στους διεθνικούς σχεδιασμούς. Θυμηθείτε τις μετά χαράς δημόσιες διακηρύξεις ότι γίναμε πολυπολιτισμικό κράτος. Άλλο το χωνευτήρι πολιτισμών (όπως π.χ. στο Βυζάντιο, με τις ακμαίες στρατιωτικές και οικονομικές, θρησκευτικές και πολιτισμικές του παραμέτρους), και άλλο πράγμα η τωρινή δική μας (και όχι μόνο) αποεθνοποίηση, αποθρησκειοποίηση και ισοπέδωση.

Αν αυτό είναι ευρωπαϊσμός η ανθρωπισμός, αμφιβάλλεται από τα ίδια τα δεδομένα. Κάθε μεταστόχευση από την ουσία του προβλήματος στο προκάλυμμα των ανθρωπιστικών παραμέτρων αποτελεί εκποίηση της ελευθερίας του κυρίαρχου λαού μας.

Η ακτινογραφία του μαζικού αυτού ρεύματος δεν μας δίνει προσφυγισμό ανάγκης, αλλά μετανάστες-εργαλεία προωθημένων επιλογών σε βάθος χρόνου (πολύ πριν από μας και μετά από μας). Μας δίνει

κατευθυνόμενους οικονομικούς εποίκους, ανθρώπους προωθημένους να μετεγκατασταθούν σε προσφορότερα η διαθέσιμα δημογραφικά εδάφη, ώστε να παραχθούν ευχείρωτες νέες εδαφικές ενότητες.

Απέναντι σ᾽ αυτά τα διευρωπαϊκά και τα μεταναστευτικά δεδομένα, σχεδιάστηκε πρόσφατα μια πολιτική τετραετίας για το μεταναστευτικό με τον όρο-στόχο "έκτακτη φιλοξενία". Ωστόσο οι πολιτικοί μας μας έχουν συνηθίσει να μην επενδύουμε "πίστη" σε εξαγγελίες. "Όπου ακούς πολλά κεράσια, κράτησε μικρό καλάθι". Η μία Κυβέρνηση υποδέχεται τεράστιες ροές ανθρώπων, απρόβλεπτες ροές ανθρώπων, η άλλη Κυβέρνηση ανασχεδιάζει ενδεχόμενες πολιτικές "αυστηρής" ιθαγενοποίησης, για να δημιουργηθεί και από αυτήν νέα δεξαμενή ψηφοφόρων. Κάποια νέα Κυβέρνηση θα θέσει νέους στόχους κ.ο.κ.

Αυτοί όμως που εισπράττουν άμεσα τις ατυχείς συνέπειες των ελευθερίων πολιτικών ηθών είναι ο κόσμος μας εδώ στην Ελλάδα (στα νησιά και στην ηπειρωτική χώρα), όπως αντίστοιχα και οι συνάνθρωποί μας οι μετανάστες.

Και είναι η Ελλάδα οικονομικά ακμαία, ώστε να φιλοξενεί "προσωρινά" συνωστισμένους και από τώρα διεσπαρμένους, δηλαδή μάλλον μονιμότερα τόσους μετανάστες, με τη γνωστή ταχύτατη πληθυσμιακή τους αυξητικότητα; Μια χώρα που φθίνει πληθυσμιακά, και δεν έχει ούτε ένα στοιχειώδη προγραμματισμό πληθυσμιακής ανάκαμψης των Ελλήνων, χωρίς κανένα διαπολιτικό σταθερό στόχο δημογραφικής επιβίωσης, μια χώρα δίχως δικαίωμα διαχείρισης των οικείων πόρων για μια 100ετια, μια χώρα με τεράστιο ποσοστό ανεργίας των ήδη Ελλήνων, δίχως μεθοδικότητα εργασιακής έμπνευσης-επιστράτευσης του οικείου δυναμικού της και χωρίς να λαμβάνεται πρόνοια επιστροφής των μορφωμένων Ελλήνων που έφυγαν στην αλλοδαπή, μήπως παρωθείται και σταδιακά εξωθείται σε θλιβερή βαθμιδωτή αποβίωση εθνικότητας, με βασικότατο μοχλό τη δημογραφική επίθεση του μεταναστευτισμού; Μεταπολεμική Γερμανία δεν μπορούμε (ούτε μας θέλουν) να γίνουμε. Θα καταντήσουμε ένα χωρο-εργαλείο "σκουριασμένης ιστορικότητας", ευκολότερα διεκδικήσιμο προς πάσαν χρήση.

Δεν υπερβάλλω ούτε κινδυνολογώ. Βλέπω την όψη και ανατέμνω την προοπτική των δεδομένων. Θα άφηνα πολλά περιθώρια δικαίωσης στην πολιτική μας διαχρωμάτωση, αν τουλάχιστον αποτολμούσε να παραδεχθεί την Εκκλησία που επιδότησε τη γέννηση του τρίτου παιδιού στη Θράκη με άμεσα δημογραφικά αποτελέσματα. Είναι ένα σιωπώμενο ιστορικό δεδομένο χωρίς καμία απολύτως αξιοποίησή του.

Το δημογραφικό (με την τωρινή ένταση του μεταναστευτισμού) δεν παύει να είναι ένα "ανοιχτό μέτωπο" για την Ελλάδα, για την πατρίδα μας, που τελικά

μετατράπηκε όχι μόνο σε χώρο διαλογής ανθρώπων μεταναστών προς τις εργασιακές απαιτήσεις της λοιπής Ευρώπης, αλλά σε χώρο αναγκαστικής "αφομοίωσης" τόσων μεταναστευτικών ροών! Παρόλο που φαίνεται να ανασχεδιάζουν αποτελεσματικότερα τη διαχείριση του μεταναστευτικού, και το ζήσαμε με τα τελευταία γεγονότα στον Έβρο λίγο πριν την πανδημική κρίση, φοβούμεθα την παγιωμένη πολιτική της "εθελοδουλείας" σε διεθνικές ρήτρες, σε συνθήκες, σε συμφωνίες, σε προγράμματα, σε πρωτόκολλα χρηματοδοτήσεων κ.ο.κ.

Γι᾽ αυτό και επιχειρείται η μετεγκατάσταση (με τη φόρμα της "έκτακτης φιλοξενίας"!) χιλιάδων μεταναστών από τη συμπιεσμένη νησιωτική Ελλάδα στη χερσαία, με δεσμευτικό υποτίθεται ποσοστό αναλογίας 1% προς το γηγενή πληθυσμό (προφορική δέσμευση του κ. Πρωθυπουργού, δεν έχει εκδοθεί ΦΕΚ· γιατί άραγε, τι κρύβεται;). Όμως αυτό το 1% καταπατείται και καταστρατηγείται απόλυτα. Η πράξη διαψεύδει οικτρά τις πολιτικές διακηρύξεις και τροφοδοτεί την αγωνία του λαού μας. Ο τωρινός ανασχεδιασμός για τους χώρους φιλοξενίας στη Νέα Καβάλα αποδεικνύει ολοκάθαρα την αναλήθεια του κενού πολιτικού ρητορισμού. Γνωρίζετε ότι με έγγραφο η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ καθώς και η Frontex έχουν αποφανθεί ότι το καμπ της Νέας Καβάλας δεν θα έπρεπε να υπάρχει διότι προκαλεί παραβατικότητα λόγω του ότι βρίσκεται κοντά στα σύνορα; Όπως επίσημα τονίστηκε στο Συλλαλητήριο του Σαββάτου 23/05 στην πλατεία Πολυκάστρου από όλους τους ομιλητές και το δήμαρχο Κωνσταντίνο Σιωνίδη, εδώ στη συνοριακή γραμμή της Παιονίας, φιλοξενούνται 1800 άνθρωποι, ενώ θα έπρεπε να φιλοξενούνται αναλογικά 285 άνθρωποι. Παρά ταύτα σχεδιάζονται μόνιμες εγκαταστάσεις διαμονής η και διεύρυνσης! Το 1% έφθασε προ πολλού στο 25% για το ΔΔ Πολυκάστρου (στο 6,3% για την Παιονία) και πάει λέγοντας… Διορίστηκε νέος διοικητής (επαναλήψεις πολιτικού σχεδιασμού), προγραμματίζεται πρόσληψη διοικητικού προσωπικού και ανασχεδιάζεται η κρατική διασπορά μεγαλύτερου αριθμού μεταναστών υπό καθεστώς ασυλίας/ιθαγενοποίησης για την Παιονία που δεν αντέχει μια τέτοια συνεχή πίεση και αναλογία, μετά κι από την πίεση στην Ειδομένη το 2015 και την ετήσια συνεχή διέλευση χιλιάδων.

Που αποβλέπει η κατάφωρη κυβερνητική ανακολουθία του 1% εδώ στα σύνορα με το 25%; Εδώ στην ιστορική Παιονία; Εδώ στο βασικό κάθετο εθνικό οδικό άξονα προς την ΕΕ; Εδώ στην κεντρική αντιπεριφέρεια της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας;

Που εποφείλεται αυτή η επιβάρυνση του Δήμου και της επαρχίας Παιονίας, παρ᾽ ότι συμμορφώθηκαν στις νομοθετικές προβλέψεις οργάνων εποπτείας-διαχείρισης; Σε σύγκριση με το Κιλκίς έχουμε μια προφανέστατη μειονεκτική μεταχείριση, ίσως επειδή δεν διαθέτουμε πολιτικούς και υπουργούς από την Παιονία στην Κυβέρνηση.

Να μιλήσουμε για φίμωση των δημογραφικών και των οικονομικών και των πολιτισμικών και των εθνικών και των θρησκευτικών μας τελικά δικαιωμάτων;
Να μιλήσουμε για έναν μικρο-μακροπρόθεσμο πολυεθνικό συμφυρμό, μετά τον αναγκαστικό συνοικιστικό εθισμό;
Να μιλήσουμε για μια "λύση" φαινομενοκρατίας στην τωρινή πολιτική διαχείριση αυτού του τεράστιου ανθρώπινου ζητήματος;

Τι να μιλήσουμε, όταν το βλέπουμε μπροστά στα μάτια μας.

Δεν διαμαρτυρηθήκαμε για τον πρόσφατο περιορισμό μας, για τη φίμωση της εκκλησιαστικής μας ψυχής, για το ρεαλιστικό και δοκιμαστικό ψυχαναγκασμό του πληθυσμιακού αποκλεισμού, με εργαλείο τα παραδεκτά μέτρα κατά της πανδημίας.

Διαμαρτυρόμαστε για την αυτοδιάψευση των κυβερνητικών δηλώσεων περί εκτάκτου φιλοξενίας των μεταναστών σε ποσοστό 1% πληθυσμιακά ανά περιοχές.

Διαμαρτυρόμαστε, γιατί ο πολιτικός και ο κυβερνητικός χώρος, ο δημοσιογραφικός και ο επικοινωνιακός κόσμος, η επιστημονική και η νομική ελίτ, η πολιτιστική και η εκπαιδευτική συλλογικότητα αδιαφορούν και έτσι αδικοπραγούν για ένα τεράστιο κοινωνικό, οικονομικό, εθνικό πρόβλημα (σύντομα και θρησκευτικό πρόβλημα) που καταφρονεί τα στοιχειωδέστερα ανθρώπινα δικαιώματα του Ελληνισμού της Παιονίας (και του κάπως ευνοημένου, αλλά επίσης αδικουμένου Κιλκίς).

Αυτοί που υποδύονται τους "ανθρωπιστές", χωρίς τη λεβέντικη ανθρωπιά μας εδώ στα σύνορα (όπως το αποδείξαμε επί πέντε/έξι χρόνια), δεν ξεύρω αν θα τολμούσαν να μεγαλοστομούν, όταν στο εγγύς μέλλον θα είχαν δίπλα στο σπίτι τους συνοίκους ανθρώπους που θα θεωρούσαν δίκαιό τους εθνολογικό και θρησκειακό να βιάζουν, να βεβηλώνουν, να επιτίθενται και να πιστεύουν ότι αυτό είναι έννομο θρησκειακό τους υπέρτατο χρέος. Ας μη μας καταλογίζουν "φοβικά σύνδρομα", όταν από το 2015 στη Γερμανία και σταδιακά σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες υπήρξαν κάθετες αντιδράσεις· όταν το 2016 ο τότε δήμαρχος Παιονίας Χρήστος Γκουντενούδης κατέθεσε μήνυση για την πολιτειακή διαχείριση του προσφυγικού· όταν η ετήσια Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ το Σεπτέμβριο του 2016 με

κύριο θέμα το προσφυγικό (μεταναστευτικό) παρά τις έντονες “φλυαρίες” δεν κατέληξε σε ρεαλιστικές αποφάσεις αντιμετώπισης· όταν ο Μακαριώτατος αναγκάστηκε να διαμαρτυρηθεί πέρυσι ακόμη και στον αμερικανό πρεσβευτή για την κατάσταση στα νησιωτικά μας σύνορα· και πόσα άλλα “όταν…” που δεν αναιρούνται με την κάθε λογής επαγγελματική αντιρατσιστική ρητορεία.

Ο ανθρωπισμός προς τους συνανθρώπους μας μετανάστες πως θα δικαιωθεί αύριο-μεθαύριο με το “ρατσισμό καταφρόνησης” των συνελλήνων εδώ στα σύνορα;

Δεν θα επικαλεσθώ τι συμβαίνει στη φιλελεύθερη Σουηδία, τι συνέβη στην αντιχριστιανική φιλελεύθερη Γαλλία, τι συνέβη παλαιότερα στο Λίβανο, στο Κοσσυφοπέδιο της Τιτοϊκής πολιτικής, στη Νιγηρία μόλις τώρα με τον εγκληματικό μουσουλμανικό φανατισμό, όπως και τι συμβαίνει ήδη στα νησιά μας κ.α.

Οι κάτοικοι του δικού μας σημερινού Ευρωπού και άλλων οικισμών της Παιονίας έχουν φυτεμένη στο ιστορικό τους DNA την αγριότητα του Μωαμεθανισμού (όχι απλώς Τουρκισμού) από το 1919, κι ας είχαν προηγηθεί αιώνες συγκατοίκησης. Μήπως και τα γεγονότα του 1955 στην Κωνσταντινούπολη και οι τωρινές εθνικιστικές κραυγές κατά του Οικουμενικού Πατριάρχου και τα γεγονότα της Κύπρου και οι πρόσφατοι φανατισμοί της γείτονος δεν επιβεβαιώνουν την επικινδυνότητα της “ήρεμης” αφομοιωτικής πίεσης του μεταναστευτισμού στην πατρίδα μας, στη χώρα μας;

Αυτές οι μνήμες σηματοδοτούν τα όρια δεοντολογίας και την προσμέτρηση του ρεαλισμού στις επίμονες και κατευθυνόμενες σημερινές ροές του Μεταναστευτισμού στον Ελλαδικό χώρο, σε επίπεδο Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας και ειδικά στο Δήμο Παιονίας.

Δεν μας βρίσκει σύμφωνους και δεν αποδεχόμαστε τη μόνιμη μετεγκατάσταση των μεταναστών ασύλου, στη συντριπτική τους πλειοψηφία μωαμεθανών, διότι είμαστε πεπεισμένοι ότι επιχειρείται τεχνηέντως πληθυσμιακή αλλοίωση της επαρχίας μας.

Πως να εμπιστευθούμε σε υποθετική κυβερνητική συνέπεια, όταν ακόμη και το δικό της νόμο για “έκτακτη φιλοξενία” 1% μεταναστών αναλογικά με τον ελληνικό πληθυσμό, τον καταστρατηγεί εν τη γενέσει του. Φανταζόμαστε τι θα ακολουθήσει στο μέλλον.

Με ακοίμητη τη μνήμη του παρελθόντος και τις σημερινές της εκδοχές, απαιτούμε εν ονόματι του λαού μας απόλυτη πολιτική συνέπεια, κάθετη διαπολιτική σοβαρότητα, διαφάνεια και συνέπεια πολιτικών λόγων και έργων, υποσχέσεων προεκλογικών και πράξεων».